

forslaget var for den Indvending, at man ingen Opfordring sølte til at tage et Lønningslovsforflag for Krigsministeriet under Behandling, førend der forelaa Forslag om en endelig Ordning af Marineministeriet. Jeg havde mine ganske bestemte Grunde, hvorfor jeg ikke dengang vilde eller kunde fremkomme med et Forslag om endelig Ordning af Marineministeriet; men om jeg ogsaa havde været istand dertil, er jeg temmelig overbevist om, at man vilde have sagt: Det er ikke tilstrækkeligt, vi have tidligere udtalt vort Ansæe om at faa de to Ministerier forenede. Man har paaberaabt sig en kongelig Udtalelse i Anledning af Rigsdagens Henvendelse til Hans Majestæt i denne Retning, og man vilde da vel sige: Nei, de to Lønningsforflag kunne vi ikke hjælpe os med, vi maa hede om et Lønningsforflag, som omfatter begge Ministerierne, som indeholder en Sammensmeltning af dem. Og selv om Krigs- og Marineministerien var fremkommen med et saadant Lønningsforflag, er der Intet, der borer mig for, at man ikke vilde have sagt: Nei, lader os vente til Hørløvens Revision; den foreligger om et Aar. Det synes mig saaledes, at man maa indrømme, at der har været fuldkommen tilstrækkelig Grund for Krigsministeren til ikke at forsøge at drive dette Forslag videre frem; men naar dette er Tilfældet, ligger der ogsaa en meget bestemt Opfordring for ham til at søge at faa Krigsministeriets Personale stillet noget anderledes, end det nu staar. Det vil af Ordføreren's Udtalelser, af Meddelelser fra Krigsministeriet til Finantsudvalget og af tidligere Forhandlinger være ærede Medlemmer tilstrækkelig bekendt, hvorledes dette Forhold er, at det er et fuldkommen exceptionelt Forhold. Man har bevilget extraordinært 6,000 Rb. aarlig til Lønninger for Krigsministeriets Embedsmænd, og den dagværende Krigsminister, som fik Beløbet tilstaaet, sagde: Jeg ansætter saa Ministeriets Embedsmænd i Overensstemmelse med den gjældende Lønningslov. Men Folgen for de Vedkommende blev jo den, at de ikke kunde blive pensionsberettigede for den Del af deres Lønning, der udredes af den extraordinære Sum. Under de samme Forhold staar Ministeriets Personale den Dag idag, og for hvert Aar, der gaar, bliver dets

Stilling ugunstigere. Jeg tror nu, at det vilde være ligefrem uforsvarligt af en Minister, der staar i Spidsen for en saadan Administration om han ikke vilde gjøre Alt, hvad der staar i hans Magt, for at bevæge den bevilgende Myndighed til at stille disse Mænd paa en anden Fod. Disse Embedsmænd i Krigsministeriet arbejde for jeg bestemt udtale, med den samme Iver, den samme Eyst og den samme Dygtighed som Embedsmænd i andre Ministerier, og mange Gange under banskligere Forhold, der stille større Fordringer til deres Arbeidskraft end til Arbeidskraften i de andre Ministerier, og desuagtet vil man holde dem i denne exceptionelle Stilling. Den ærede Ordfører sagde, at de i den høiere Lønning, som er tillagt dem, maatte se en Erstatning for, at de ikke kunde komme op paa en høiere pensionsberettiget Gage; men disse Mænd i Krigsministeriet, der have samme Forretninger som tilsvarende Charger i andre Ministerier, Departementschefer, Kontorchefer og Fuldmægtige i Krigsministeriet have ikke gennem det extraordinære Tilskud en høiere Løn end de tilsvarende Charger i de andre Ministerier, medens hine kun ere pensionsberettigede for en mindre Del af Beløbet. Naar man vil tage de enkelte Embedsmænd for sig, kommer man først til Direktøren for Krigsministeriet. Han oppebærer i aarlig Løn 3,600 Rb., men er kun pensionsberettiget af 2,544 Rb. Var han vedbleven som Departementschef, hvortil han under 4de December 1864 blev udnævnt, vilde han i Overensstemmelse med Lønningsloven have havt 2,800 Rb. som pensionsberettiget Løn, og jeg tager saa endda ikke Hensyn til det personlige Tillæg, som efter gammel Praxis efter al Sandsynlighed vilde være blevet ham tillagt. Departementscheferne ere lønede med 2,600 Rb. hver. Den ene af dem er pensionsberettiget af sin fulde Gage paa Grund af hans tidligere Stilling i Hæren; men den anden er kun pensionsberettiget af 1,656 Rb. Det er den Gage, han oppebar ifølge den Stilling, han beklædte i Hæren, inden han indtraadte i Krigsministeriet, men var han vedbleven at staa i Hæren, vilde han nu have havt en pensionsberet-